

استراتژی‌های مدیریت شهری و جایگاه سکونتگاه‌ها در صنعت گردشگری (نمونه موردي: شهرستانهای استان اصفهان)

کبریا صداقت رستمی^{*}، منیژه رحمتی[†]

پست الکترونیکی: kebria.sedaghat@gmail.com پست الکترونیکی: مربی و عضو هیئت علمی دانشگاه شیخ بهایی[‡]

پست الکترونیکی: Manizh_r@yahoo.com مدرس مؤسسه غیرانتفاعی امین فولادشهر[§]

چکیده

گردشگری که یکی از بخش‌های در حال رشد اقتصاد جهانی است، برای اکثر کشورها به عنوان صنعتی با استعدادهای بالقوه در خلق انواع منافع اقتصادی بسیار مورد توجه قرار گرفته است. در این میان، مدیریت شهری نقشی قوی در بهبود وضعیت سکونتگاه‌ها بازی می‌کند؛ چراکه قادر خواهد بود با ارائه‌ی برخی استراتژی‌های کارا صنعت گردشگری را در محلی بسیار شکوفا نماید و با دریغ کردن برخی امکانات، سکونتگاه دیگری با همان میزان پتانسیل را به دور از توسعه گردشگری نماید.

استان اصفهان که از مهمترین قطب‌های گردشگری کشور محسوب می‌گردد در برگیرنده پتانسیلهای گردشگری زیادی است که در شهرستانهای مختلف کشور پراکنده شده‌اند. هدف این پژوهش آن است که با توجه به پتانسیلها و امکانات گردشگری موجود در هر یک از شهرستانها که بسیاری از آنها ناشی از انجام اقداماتی از سوی مدیریت شهری است، به دسته‌بندی آنها بپردازد. در این تحقیق که از نوع کاربردی است، از روش توصیفی- تحلیلی استفاده گردیده است. بدین صورت که ابتدا اطلاعات مورد نیاز جمع‌آوری گردید و سپس با استفاده از مدل تاکسونومی عددی به تحلیل وضعیت موجود شهرستانها و سپس رتبه‌بندی آنها در سه سطح پرداخته شد.

نتیجه آنکه از میان شهرستان‌های استان فقط شهرستان اصفهان نسبتاً توسعه‌یافته است و سایر شهرستان‌های استان در حال توسعه می‌باشند. نکته قابل توجه آنکه هیچ یک از شهرستانهای استان در زمینه امکانات موجود گردشگری نسبت به پتانسیلهای آن عقب‌مانده به شمار نمی‌روند. این امر بیانگر آن است که در استان اصفهان به دلیل توجه مسئولین به امر گردشگری هیچ یک از شهرستانها عقب‌مانده به شمار نمی‌آیند ولی از آنجایی که استراتژی‌های مدیریت شهری در شهرستان اصفهان کارآمدتر عمل کرده، این شهرستان از وضعیت بهتری برخوردار است و توسعه‌یافته محسوب می‌گردد.

کلید واژه‌ها: سطح‌بندی، گردشگری، مدیریت شهری، مدل تاکسونومی عددی، استان اصفهان